

ZPRAVODAJ

chebské farnosti

léto 2021

Všemohoucí Bože,
přítomný v celém vesmíru i v tom nejmenším ze svých tvorů,
ty zahrnuješ svojí něhou všechno, co existuje.

Vlej nám sílu své lásky,
abychom pečovali o život a krásu.

Zaplav nás pokojem,
abychom žili jako bratři a sestry a nikomu neškodili...

Bože chudých,
pomáhej nám vysvobozovat opuštěné a zapomenuté této Země,
kteří mají v tvých očích tak velkou hodnotu.

Uzdrav náš život,
abychom chránili svět a nedrancovali ho,
abychom rozsévali krásu, a ne znečištění a zkázu.

Amen

papež František, Laudato si', čl. 246

EDITORIAL

Před námi je léto. Věřím, že bude požehnané. Plodné. Nádherné. Zalité sluníčkem a provoněné osvěžujícími dešti. Plné hub a borůvek. S úžasným časem věnovaným procházkám, výletům, cestování, koupání i příjemnému lenošení. S časem naplno věnovaným rodinám, návštěvám blízkých a vzájemnému setkávání. A taky věřím, že i když přísná pandemická opatření polevila, budeme těmi, kdo i tohle léto budou stále mít na zřeteli, ať už budeme putovat kamkoli, nezbytnou opatrnost a ohleduplnost k druhým i sobě samým.

Před sebou máte po delší době znovu Zpravodaj, letní dvojčíslo. A třebaže donedávna platila přísnější omezení, farnost rozhodně nedostatkem nápadů a situaci přizpůsobených činností aktivit netrpěla. O tom nejzajímavějším, již tradiční Noci kostelů a Poutním maratonu vedoucím tentokrát na naší české straně po místech, kde stávaly zaniklé kostely a kaple, se dočtete na dalších stranách. Pro veřejnost, třeba v maličko zkráceném počtu dnů, se znovu otevřela Loreta. O tom, co připravuje Spolek Maria Loreto, se dozvíte z příspěvku Alenky Kovaříkové. Zajímavé jsou jistě se souhlasem přetištěné některé úvahy žáků oddělení tvůrčího psaní ze Základní umělecké školy ve Františkových Lázních na téma, jak prožívali karanténu a co je pro ně znamená štěstí. A konečně nechybí ani kalendář setkání a aktivit, které farnost chystá právě na přicházející letní měsíce.

Je fajn, že se po té dlouhé době zase můžeme naplno radovat z faktu, že počet onemocnění rapidně klesá a že přibývá těch, kteří se nechali očkovat. Také podléhám občas euforii, že už vše zlé minulo a svět se vrátil do normálních kolejí. Ale opět připomínám, při všem, co budete podnikat, až už to budou výpravy do nejbližšího okolí nebo za exotikou, nezapomínejte na opatrnost a ohleduplnost. Vyráno zdaleka není a kdo ví, co může přinést podzim. Tak tedy, vydejme se do léta, ale stejně jako při jízdě autem nezapomínejte na to, abychom při tom dodržovali pravidla a zbytečně neriskovali.

Požehnané letní dny plné sluníčka všem.

rym

SLOVO FARÁŘE

Moji milí,
dlouho jsme se takto „zpravodajově“ neviděli a měl bych toho na srdci hodně. Ale dám raději slovo svému kolegovi, P. Jaroslavu Šaškovi, který k nám do farnosti od 1. 8. nastoupí jako výpomocný duchovní. Jaroslav v posledním farním plánském občasníku FAHRPLAN vzpomíná na své působení v jedné farnosti na Berounsku před téměř 40 lety. Myslím, že z této vzpomínky alespoň trochu vytušíte, jaký poklad k nám do farnosti pan biskup Tomáš posílá: ;-)

Přijel jsem z Prahy po půlnoci ze setkání se studenty, překročil jsem dva tři lidi, co spali na zemi ve spacáku a ráno jsme se seznámili... Farnost byla krásná, rozmanitá, vesnická s Pražáky dojíždějícími na chalupy... I přes zákaz jsme se scházeli v pátky po mši sv. na faře a probírali texty Písma z následující neděle a maskovali to před StB nácvikem pěveckého sboru. Vydávali jsme si spolu občasník cca 9 průklepů a deset stránek informací a duchovních textů – to šlo do rodin. Když se měl v ČNR hlaso-

vat zákon o umělých interrupcích, tak téměř nikdo nezaváhal podpořit svým adresným podpisem petici proti němu. Babičky hlásaly potřebu se vymezit proti silům na jaderné rakety SS20 a chtěly si tam demonstrativně jít sednout před bránu na kopcích Hřebený. Fara sloužila téměř jako létající univerzita jak pro teologii (Dr. Josef Zvěřina a další), tak jako školička pro asistentky letních táborů, resp. chaloupek pro děvčata... A legrace a zpěvu bylo plno. A nebyla nouze o VVP (vedlejší výsledky pastorače), jimiž jsem živil nemajetné studující, když přišli...

Proč to píšete vám, zůstávajícím na Plánsku? Moc jsem si za ta léta (15 a půl) přál vytvořit společenství důvěry a spolupráce. Někteří to přijali, jiní asi z osobních důvodů (zátěž, množství povinností apod.) ne... Děkuji všem vám, že jste, a kdybychom se neviděli, sejdem se v nebi... (Don Bosco).

Zdraví přejí, ale není vše, však to také znám na svém těle. Přesto mám verš z Písma Žalm 119,32:

„Po cestě Tvých ustanovení běžím, srdci mému volnost poskytuješ.“

Na primičním oznámení mám heslo Matky Terezy: „Láska je síla, které se nedá trvale vzdorovat!“ Nebojme se lásku vynaložit, i když to bude hodně sil stát.

já ša

P. JAROSLAV ŠAŠEK

Jak již bylo oznámeno na 4. neděli velikonoční, od 1. srpna 2021 se v diecézi chystá větší kolečko přesunů kněží mezi farnostmi vyžádané jak měnící se osobní situací některých kněží či pastorační situací některých farností, tak také tím, že do diecéze přišlo či má přijít několik kněží nových, případně potřebou umožnit kněžím bližší spolupráci a spolužití spolu navzájem a vytvořit jim tak podpůrné zázemí.

Připomínám tedy, že se tyto změny týkají i nás a že od 1. srpna 2021 bude na chebské faře bydlet Mgr. Jaroslav Šašek, doposud administrátor Řk farnosti Planá u Mariánských Lázní, vězeňský kaplan a koordinátor duchovní služby ve věznicích.

Jedním z Jaroslavových úkolů bude pokračovat ve službě vězeňského kaplana ve věznicích Kynšperk nad Ohří. Druhým z jeho úkolů, o který jej biskup požádal po úmrtí P. Petra Mecla, bude převzít roli duchovního správce farnosti Skalná. Příležitostně pak bude jako výpomocný duchovní spolupracovat i v pastorači v naší farnosti.

Modleme se, prosím, za to, aby Jaroslav u nás našel nový domov, zázemí pro svoji službu i prostor ke sdílení darů, kterými jej Pán bohatě obdaroval.

Petr

CESTY VÍRY

PROBOHA, STAŇ SE!

Článek Proboha, staň se! uvažující o tématu modlitby nejen v čase pandemie přebíráme s laskavým svolením autora z blogu faráře ČČSH v Sokolově Lukáše Bujny Mysterion: Blog poutníka za tajemstvím.

Lidé kolem nás – i v naší blízkosti, takže se nás to osobně dotýká – umírají, nebo dlouhé týdny stonají, trpí bolestmi, klesají na duchu. Má vůbec nějaký smysl modlit

se? Víme o zklamaných nadějích, o smutných zkušenostech, které si pochopitelně (kdo to může soudit?) lze vyložit i tak, že modlitba je k ničemu.

Ateista Egon Bondy v knížce *Leden na vsi* docela překvapivě tvrdí: „Jaká je tedy možná aktivita v této nastávající době, pokud nechceme jen se skleslými rukama čekat na to, až budeme zabiti nebo prostě zemřeme? Jedinou takovou aktivitou je modlitba. A to modlitba zcela konkrétního

obsahu: **Nestaň se vůle naše, staň se vůle tvá – ale, proboha, staň se! Nenech nás napospas!** To znamená, že v pohromě, která na nás lidi zřejmě nevyhnutelně přikvačí v době historicky již zcela bezprostřední, nemáme vidět apokalyptickou katastrofu, *disaster*, zničení – nýbrž bolestné, ale dlouho námi všemi připravované vyústění (a nikoli ukončení) toho, co jsme po tisíce let dělali. A můžeme, ba máme, v tomto dopadu pohromy poznávat to, že ruka boží je dosud s námi, že nebyla od nás odtážena. A proto je jediná možná skutečná, ontologicky platná aktivita v naší době modlitba.“

Takže ateista ví, že **modlitba má smysl, dokonce že je tím jediným, co je doopravdy smysluplné!** Ovšem jinak, než jak si věřící člověk obvykle představuje. Modlím se proto, abych si u vyšší moci vymohl, co chci? Nemusím být přitom veden nízkými pohnutkami. Některá přání vypovídají o ušlechtilých úmyslech. No dobře, ale o čem taková modlitba svědčí? Poslouchám se vůbec?“ „Nestaň se vůle tvá, staň se vůle moje...?“ Jak je to však s onou „nevyzpytatelnou“ Boží vůlí?

Věřím v Boha, kterému zemřelo dítě. Bůh ví, jaké to je, ztratit někoho, koho miluje. Věřím v Boha, jehož Duch v srdci člověka nařiká beze slov, neboť slova nepocházejí (přimlouvá se za nás „nevysslovitelným lkáním“, píše sv. Pavel v listu Římanům). Není to lehké (a proč by mělo?), ale **učím se důvěřovat, že Bůh je s námi, když trpíme a nevíme proč.** Důvěra osvobozuje a uzdravuje: nikoli „od něčeho“ (třeba od koronaviru), nýbrž „k něčemu“ (třeba k naději a trpělivosti, k odvaze unést, co nejde změnit, a ochotě pomáhat, kde něco změnit můžeme). **Věřím, že Boží vůlí je nenechat nás napospas. Bůh dopouští, ale neopouští. Nenechává nás samotné „ve srabu“,** když zrovna prožíváme, čemu nerozumíme, s čím se neumíme smířit, čemu se vzpíráme, čím se trápí-

me, co oplakáváme, proti čemu se bouříme, čemu podléháme a nad čím si zoufáme.

Naopak nevěřím v božstvo, které je „generálním ředitelem Zeměkoule“ a registruje naše modlitby asi jako hlášení od podřízených, co je nutné udělat, nebo co se nesmí stát, a buďto jim vyhoví či nevyhoví podle nám nepochopitelného rozmaru. Doufám, že takový „bůh“ neexistuje, a kdyby existoval, neměl bych důvod, proč ho obtěžovat prosbami, nebo mu podkůřovat chválami („Odpusť nám, ó Pane, že ti tak úděsně podlézáme“ – viz Monty Pythonův smysl života).

Klasická definice modlitby říká, že jde o dialog lidské duše s Bohem (či spíše o dialog Boha s lidskou duší, pokud ovšem duše naslouchá, bdí a prodlévá v tichu a mlčení – v Bibli se tento postoj nazývá „očekáváním na Hospodina“). Je na čase oprášit klasiku! Podle mého názoru (samozřejmě se mohu mýlit) **smysl modlitby spočívá v záchraně vztahů, a tím i záchraně života, neboť bez vztahů není život představitelný.**

Klíčové je, že sám Ježíš se modlil, když trpěl a umíral („Odejmi ode mne tento kalich“, „Proč jsi mě opustil“, „Odpusť jim tento hřích“). V jeho pašijovém příběhu („*passio*“ – utrpení) se nevypráví o „vyslyšení“ (neboli o „splnění mé vůle“), nýbrž o naslouchání – a především o **vytrvání ve vztahu, udržení vztahu i v nanejvýš tragické situaci.** Ježíš zůstal ve vztahu s Otcem i ve vztazích s lidmi, i když ho právě přitloukali na kříž! To je výzva, před níž utíkáme, ale neutečeme, neboť dříve či později při běhu životem o svůj kříž zaskopneme, nebo nás na něj taky někdo pověsí, abychom se stali „podívanou světu“ (nejstrašnější věta v evangeliích: „lid stál a díval se“ na agónii Božího syna – klidně si na Kristovo místo dosaďte bezpočet nemocných, chudých, pronásledovaných a umírajících, neboť Kristus „dosadil“ sám sebe na jejich místo).

Pandemie námi otřásla a připomněla nám, že nemoc a smrt přirozeně patří k lidskému údělu. Z toho údělu nikdo není „vyreklamován“ – a pokud by snad byl, sobecky by se vyvlékl z účasti na údělu celého stvoření, které „sténá a pracuje k porodu“ (opět v listu Římanům). Ocitl by se mimo kosmický řád a zřekl se vší sounáležitosti se „sténajícím“ tvorstvem (co nosí tváře a jména našich bližních!), soucítění a spoluodpovědnosti za další dějinné pokračování paradoxního příběhu spásy, v němž se dialogicky spojují bolest s radostí, smutek s nadějí a kříž se vzkříšením. Proto věřím, že musíme dát „oči dohromady“ a přečíst „znamení doby“, která ukazují, abychom se aktivně modlili – hlavně za odvahu ke vztahům čili za odvahu skutečně žít.

Jestliže je modlitba jedinou smysluplnou aktivitou, z níž vyzarují všechny ostatní činnosti (a nesou dál „energii požehnaní“ oné prvotní božské aktivity), vyplývá z toho pro křesťany jednoznačný úkol, ničím nezastupitelně posláni – **společná modlitba jako svědectví** (latinsky „*martyrium*“!). Od Ježíše víme, co je doopravdy smysluplné, co „žehná smyslem“ naši existenci shrbenou pod křížem absurdit, jichž jsme denně svědky i přímými účastníky. Víme to, protože nám to Ježíš sděluje (což nevyklučuje, že máme zacpané uši a nevíme nic). Vede s námi dialog, ano, modlí se k člověku slovy evangelia a dělí se o svoje tělo a krev, jimiž nás eucharisticky sytí, aby se naše lidské tělo a krev proměnily v tělo a krev vtěleného Boha a přijaly – staletými zkušenostmi se slavením liturgie prověřeny – lék proti smrti, chaosu a beznaději.

Bohoslužba je Boží aktivitou, k níž potřebuje lidi, kteří se modlí a odpovídají na modlitbu Ježíšovu. Aktivitou, co slouží k „péči o duši“, abychom se nezbláznili v době, která „vymknuta z kloubů šílí“ (Hamlet). Slouží též k „péči o svět“, k jeho „údržbě“ (zdůrazňuje filosof Zdeněk Neubauer), neboť transformace světa, odvíjející

se od obdarování smyslem, by nebyla možná, pokud by nezůstala žádná matérie, kterou lze transformovat (což by nastalo, kdyby svět, jakkoli absurdní a šílený, zanikl, rozpadl se, navrátil se „do prachu“). **A svět se promění jedině skrze lidi, nositele Bohem darovaného smyslu, ztělesněného v osobě ukřižovaného Vítěze nad smrtí, zachraňujícího životy a křísícího porozumění životu jakožto posvátné síti vzájemně provázaných vztahů „agapické“ (sebe-darující se) lásky.**

Modlit se ve skrytu svých pokojíků, kde nás „Otec vidí“, je teď zřetelně důležitější a závaznější než kdy jindy, stejně jako modlit se společně ve skrytu našich oprýskaných modliteben a kostelů, neboť i tam nás „Otec vidí“, a navíc ještě naplňuje slib svého Syna, že „kdekoli shromáždí se dva nebo tři“ v jeho Jménu, tam je On sám uprostřed nich a zjevuje se ve slovech evangelia a ve svátostném chlebu a kalichu vína jako Střed všeho. Kde je Kristus, tam je „střed světa“ – tam se mohu s vděčností vrátit k vlastnímu středu, „zajat na hlubinu“ a proměnit se v „nové stvoření“. Anglikánský biskup N. T. Wright na současnou pandemii takto reaguje ve spisku Bůh v karanténě: „Počínaje Ježíšovým veřejným vystoupením, znamením nového stvoření vždycky byla a je Boží uzdravující přítomnost a veřejná připomínka jeho smrti a vzkříšení.“

Připomínka Kristovy oběti a zmrtvýchvstání se děje při bohoslužbě. Slavením liturgie (neboli „úkonem lidu“) – společnou modlitbou, již uctíváme Trojjediného Boha – se církev konstituuje v „události setkání“ s Tím, jemuž věří, jehož miluje a jemuž je Tělem na Zemi. Touto událostí (populárním slůvkem „*event*“) se vydává svědectví. **Kristův lid dosvědčuje ve veřejném prostoru, že Boží uzdravující láska je zde stále přítomná a každému se nabízí (ale nepodbízí!).**

Teolog Jaroslav Vokoun mi napsal, že v církvi si musíme „**připomínat bohoslužbu**

jako primární úkol člověka, a ne jako volnočasovou aktivitu“. Jestliže se tohoto úkolu (dnes trochu riskantního jako vše, co vyžaduje fyzickou přítomnost a tělesný kontakt) chopí třeba jenom „dva nebo tři“, pro danou chvíli to postačí – příklady táhnou a jistě přitáhnou ostatní.

V knížce faráře Alessandra Pronzata *365 provokujících inspirací* jsem objevil modlitbu pro tento čas přelomu a nastávající proměny: „Prázdné je čím dál prázdnější, a přesto cítím, že něco pomalíčku naplňuje moje srdce. Zatím se mi zdá, že je to jen něco. Mojí nadějí však je, že je to Někdo, že jsi to ty, a jednoho dne se to dozvím... Pak už nebude žádný strach, který by mi bránil pevně tě obejmout.“

Lukáš Bujna

Zdroj:

Mysterion: Blog poutníka za tajemstvím

NEBOŤ BŮH MĚ MĚL TAK RÁD

Letošní postní doba v přetrvávající pandemické době byla i pro mě zvlášť náročná. Jako by trvala mnohem déle než obvykle.

Ve znovu prodlouženém nouzovém stavu sedím sklesle „ve svém hrobě“ jako Lazar z evangelia. V uších slyším slova „Lazare, vstaň!“ a já si tak v duchu říkám (a neberu si servítky): „No, Tobě se to řekne, Bože...“

„Nejde to. Nemohu vyjít ven. Nefunguje vůbec nic, co jsem zkoušela! Jen se na mě podívej!“

Jestliže ale my, věřící víme (nebo nám to po čase občas dojde), kdo je naším nejlepším lékařem, a to nejen teoreticky, ale i v praxi. Tak jsem se zkusila modlit asi nějak takhle:

Tak jsem, Ježíši, zase tady. Nezavřeš přede mnou dveře? Myslím si totiž, že s tímhle tím si asi moc neporadíš... Už se to táhne tak dlouho... Nebudu se zlobit, kdybys ty dveře zavřel. Ale kdyby to třeba jen trošku šlo, přijď do „mého hrobu“ a jen tu buď se mnou. Nic víc nechci. Jen abych tu

nebyla sama. Tohle je totiž dost tvrdý oříšek, však se na mě podívej.... Nedivila bych se, kdybys mi všechno začal vyčítat (jak to lidi často dělávají). Ale prý s Tebou, Ježíši, není nic nemožné. Nechodíš prý za zdravými, ale za nemocnými. Bože, tak Tě prosím, přijď. Odevzdávám Ti všechno, co jsem...

No, a jak to dopadlo? Bůh mi nejdřív „posvítíl“ do mých temnot... a přivedl mě v mé domácí poustevně k zaprášenému Písmu, ve kterém mi připomenul, co běžně slyšet od lidí nechci, nad čím zavírám oči, nebo co si nepřipouštím... Až mi z toho naskočila husí kůže (ale nutí mě to číst dál a dál...). Objevila jsem tam od Boha úžasná povzbudivá slova lásky... No, úplný balzám na nemocnou duši. ;–)

A tak i v tomto čase děkuji Bohu za všechny milosti, za anděly a posly – živé i onlinové – a především za „záračný lék“ Božího slova, které funguje zvlášť tehdy, když se přestanu dívat sama na sebe. Funguje, když se dívám dopředu na Ježíše, kterému se zcela odevzdávám, důvěřuji mu, otvírám pro něj své srdce a přijímám ho k sobě.

A tak (ani nevím jak) mi pomohl Ježíš vstát z mého prachu a „vyjít z hrobu ven“. Nepřestávám proto s vděčností, jako nepatrná služebnice, odpovídat a děkovat za všechny Boží milosti, které jsem v této náročné době dostala.

Děkuji Ti, Pane Ježíši, že jsi přišel do mého života jako Světlo, které ozářilo mou temnotu. Díky, že jsem Tě i v této postní době mohla spatřit jako naše Slunce, které nezapadá. Že jsi posvítíl do mého života a dal mi najevo, že se nemusím tak moc snažit, aby bylo všechno perfektní, a že se nemusím snažit to rychle a perfektně měnit. Díky, že nás v tomto čase (skrze půst a velikonoční tajemství) probouzíš z každodenních stereotypů a (ne)dokonalostí.

Jsi Ten, který nás přijímá, i když se na jednu nemůžeme vůbec radovat (nebo se

radujeme jen naoko, abychom nemuseli nic nikomu vysvětlovat). Jsi Ten, který nás pozvedá i v naší duchovní chudobě a ve slabosti. Uschopňuješ nás v naší duchovní slepotě zahlédnout svůj život v Pravdě. Jsi Ten, který před námi nikdy nezavírá dveře, když jsme skleslí.... Jsi jistotou v našich nejistotách a účinnou vakcínou, která nikdy nedojde...

Přicházíš na Květnou neděli do „mého Jeruzaléma“ s novou šancí, abych Ti mohla být o krůček blíž, a to navzdory tomu, že právě začíná Tvé utrpení. Přicházíš ke mně, abys mohl být se mnou, abys mi mohl umýt nohy a nejen umýt, ale i natřít a políbit. Přicházíš navzdory tomu, že nepřicházím já (třeba do kostela)... Přicházíš se svým uzdravováním stále znovu odpouštět, ať jsem kdekoli, abych i já mohla odpouštět druhým... a třeba i sobě.

Děkuji, Pane Ježíši, že jsi mě zaslechl a přišel k mému „hrobu“ jako Zachránce a jediný Pán, abys mě vyvedl z mého otroctví. Děkuji, žes mi dal sílu, abych odložila svou sebestřednost a zadívala se na Tebe. Děkuji, že jsem mohla spatřit tvůj pohled na mě a na můj život a chvíli se na Tebe dívat...

Děkuji Ti, za to, že jsi přišel pokorně a poslušně, abys položil svůj život i za mě..a pro mě...

Za nás...a pro nás.

Věřím, že jsi vstal z mrtvých pro nás, abychom i my mohli vstát ze svých hrobů, abychom se s Tebou (znovu) vydali cestou spravedlnosti a byli skrze Tebe svítilnou pro druhé a své nejbližší.

Amen.

jmh

VELIKONOCE TROCHU JINAK

Pro mě Velikonoce začaly ve čtvrtek odpoledne. Na náměstí jsme křídovými spreji pomocí šablon stříkali 192 křížů za obyvatele Chebu, kteří během roku zemřeli na covid. Bylo to pro mě osobní, mám na srd-

ci několik svých klientek, žen s mentálním postižením, znala jsem se s nimi roky – s některými i 20 let, a najednou mi takhle zmizely ze života, bez šance na rozloučení. Byl to způsob, jak s nimi chvíli být, ve vzpomínce a v modlitbě, mít aspoň na chvíli místo, kam položíte tulipán nebo zapálíte svíčku. Každý to má v sobě jinak, ale pro některé z nás tohle byla cesta, jak se s podobnou situací postupně vyrovnávat... Večer před Velkým pátkem se mi zdál jako vhodný čas.

Nečekala jsem, jaké reakce kříže na náměstí vyvolají u části obyvatel města. Nesouhlas, často velmi drsně vyjádřený, neuvěřitelné konstrukce o motivacích lidí, kteří za akcí stáli, neochota pustit i jen symbolicky smrt do společného veřejného prostoru, odmítnutí šance se s reálnou ztrátou a bolestí společně konfrontovat a vyrovnávat. To bolelo. Ta míra negace, agrese, podezírání a urážek byla těžko pochopitelná, ale byla.

Tohle vnější dění se přidávalo k mé vnitřní situaci – zrovna jsem prožívala zpochybnění svých malých životních jistot, takové ty otřesy, které nám jednou za pár let pomáhají znovuobjevit, na čem v životě doopravdy záleží.

Nebylo pro mě lehké, že zrovna v tomhle čase nebyla možnost jít na mši, prožít celou „normálně“ cestu Velikonoce – nechat se nést liturgií. Protože online na mě moc nefunguje, bylo mi jasné, že budu muset najít svůj způsob, jak Velikonoce prožít, nějak základně, jednoduše, na dřevě. Inspiraci jsem našla v materiálech z Fortny.

V pátek před svítáním jsem na kole vyrazila do šedého chladného dne, hledat prostor k modlitbě a dřevo. U řeky jsem potkala obrovský poražený strom. A na jeho pařezech přímo u říčního proudu jsem našla svoje místo. V poházených kusech dřeva jsem objevila dva pro svůj letošní kříž. Takové, aby na nich byla znát léta, viditelné

vrstvy života a zároveň rány, stopy po pile, po sekyře. Silně ve mně rezonovala věta: „Do dřeva kříže jsou vytesány bolesti, zranění, nespravedlnosti, ale také cesta k jejich uzdravení.“ Bylo důležité, aby rány byly viditelné, aby bylo možné je uzdravit, aby se jich mohl dotknout Bůh, i člověk.

Na tohle místo jsem se ve stejný čas vrátila v neděli Vzkříšení. Mrzlo, čisté nebe, před úsvitem. Měla jsem s sebou lampičku, na pařezech jsem v ní zapálila svíčku, vnímala mizející tmou a v ní to malé světlo. Zem, na které jsem stála, s pilinami a miniaturními odřezky dřeva – z ní jsem vzešla, do ní se vrátím. Voda – křest, pramen Duchy, ale i řeka mého života, která má svůj směr... Vyšla jsem nahoru na cestu. Východ růžověl a já si našla žalm 139, který mě v poslední dny často napadal. Četla jsem si ho nahlas a byla překvapená, kolik je v něm toho o světle a temnotě. „Hospodine, zkoumáš mě a znáš mě...“ Dívala jsem se na jítňní záři, jak proniká šerá místa, jak světlo přichází do světa. Skrze stromy, skrze mlhy nad řekou... Byla to neuvěřitelná krása.

A v tu chvíli byla jsem schopná přijmout to, že takhle žijeme. Na pomezí světla a tmy. Nemám být zaskočená ani tmou, bolestí, smrtí, strachem, sobectvím, zlobou a nenávistí. A netýká se to jen ostatních, ale i mě osobně. Ta hranice vede každým srdcem. Myslela jsem na židovskou dívku Etty Hillesum, která mě prováděla posledními patnácti dny před Velikonocemi, každé tiché ráno. Na její „horní místnost“ v srdci, prostor světla, kde v ní bydlel Bůh, to místo, které jí nikdy nikdo nemohl vzít, žádná omezení a nebezpečí, stoupající nenávist. Ani Osvětím, kde její život skončil. Ani bolest, ani strach, ani smrt nemá poslední slovo.

Kristovo vzkříšení jsem vnímala každým kouskem svého těla, myslí, srdce. Dělo se. Tady všude, v minulosti, přítomnosti, budoucnosti. V nás. Byla jsem ráda, že nej-

sem v kostele, ale v krajině. Vzkříšení ani Krista nejde zavřít do žádné budovy ani liturgie, je dobré si to občas připomenout...

Počkala jsem do úplného rozednění, bylo chladno, ale světlo bylo až bolestivě oslnivé, zrcadlila ho řeka, stíny byly výraznější. Doma jsem zjistila, že se mi sešla na facebooku přání k svátku, bylo nejen Vzkříšení, ale i 4. 4., úplně mi to vypadlo. Takže to byl vlastně dárek... A vnímala jsem, že mi Bůh říká jménem, neustále a s láskou. A ujišťuje mě, že mám místo v tomhle nekonečném příběhu Vzkříšení, že se mě týká. Jmenovitě.

Ivana

SLOVO ŽIVOTA NA SRPEN

„Kdo se tedy poníží jako toto dítě, ten je v nebeském království největší.“ (Mt 18,4)

Kdo je největší, nejmocnější a vyhrává ve společnosti, v církvi, v politice a na trhu?

Tato otázka postupuje vztahy, ovlivňuje rozhodování, určuje strategie, je převládající logikou, k níž se obracíme i nevědomky, snad v touze zajistit pozitivní a efektivní výsledky lidem kolem sebe.

Matoušovo evangelium nám zde ukazuje Ježíšovy učedníky, kteří poté, co přijali zvěst o Božím království, chtějí znát podmínky, aby si zajistili přední místa v novém Božím lidu: „Kdo je největší?“

Ježíš jako odpověď učiní jedno ze svých nepředvídatelných gest: postaví doprostřed skupiny lidí dítě. A vysloví k tomu jednoznačná slova:

„Kdo se tedy poníží jako toto dítě, ten je v nebeském království největší.“

Proti soutěživé a soběstačné mentalitě staví Ježíš nejslabší článek společnosti, článek, který nemá žádnou roli, kterou by se mohl chlubit nebo ji obhajovat; který je zcela závislý a spontánně se spoléhá na pomoc ostatních. Neznamená to však přijímat pasivní roli, vzdát se iniciativy a zodpovědnosti, ale spíše vykonat skutek vůle a

svobody. Ježíš totiž vyžaduje, abychom se stali malými, vyžaduje záměr a úsilí rozhodně změnit směr.

„Kdo se tedy poníží jako toto dítě, ten je v nebeském království největší.“

Chiara Lubichová prohloubila charakteristiku evangelního dítěte takto: „(...) dítě se s důvěrou svěřuje do rukou otce a matky: věří v jejich lásku. (...) Autentický křesťan, stejně jako dítě, věří v Boží lásku, vrhá se do náruče nebeského Otce, vkládá do něj bezmeznou důvěru. (...) Děti jsou ve všem závislé na rodičích (...). I my, ‚evangelní děti‘, jsme ve všem závislé na Otci: (...) on ví, co potřebujeme, ještě dříve, než o to požádáme, a dává nám to. Ani království Boží nemůžeme získat, přijímáme ho jako dar z rukou Otce.“

Chiara ještě zdůrazňuje, jak se dítě absolutně spoléhá na otce a všechno se od něj učí. Stejně tak „evangelní dítě“ vkládá všechno do Božího milosrdenství, zapomíná na minulost a začíná každý den nový život, otevřený radám Ducha Svatého, který je stále kreativní. Dítě se neumí samo naučit mluvit, potřebuje někoho, kdo by ho to naučil. Ježíšův učedník (...) se všechno učí z Božího slova, dokud nemluví a nežije podle evangelia.“

Dítě má sklon napodobovat svého otce. „A tak ‚evangelní dítě‘ (...) miluje všechny lidi, protože Otec ‚dává vycházet svému

slunci pro zlé i pro dobré a sesílá déšť spravedlivým i nespravedlivým‘; miluje jako první, protože on nás miloval, když jsme ještě byli hříšníci; miluje nezištně, protože to tak dělá nebeský Otec.“

„Kdo se tedy poníží jako toto dítě, ten je v nebeském království největší.“

Vincent z Kolumbie prošel se svou rodinou zkouškou pandemie za velmi přísné karantény. Píše o tom: „Když začal lockdown, každodenní život se náhle změnil. Moje žena a dva starší synové se měli připravovat na zkoušky na univerzitě. Nejmladší si nemohl zvyknout na distanční výuku. Nikdo doma neměl čas starat se o druhé. Při pohledu na ten chaos, který byl před vybuchnutím, jsem si uvědomil, že je to příležitost žít umění lásky v našem ‚novém životě‘ podle evangelia. Pustil jsem se do úklidu kuchyně, začal jsem vařit a starat se o jídlo. Nejsem nijak dobrý kuchař a neumím perfektně uklízet, ale viděl jsem, že to pomůže ke snížení každodenního napětí. To, co začalo jako skutek lásky jednoho dne, se pak opakovalo po několik měsíců. Také ostatní členové rodiny, když splnili svoje povinnosti, se zapojili do úklidu, dávali do pořádku oblečení nebo věci v domě. Společně jsme konstatovali, že slova evangelia jsou pravdivá a že tvořivá láska napoví, jak uspořádat vše ostatní.“

Letizia Magri

POMOC POTŘEBNÝM

FARNÍ CHARITA CHEB

VÝROČNÍ ZPRÁVA ZA ROK 2020

Farní charita Cheb v těchto dnech právě vydala svoji výroční zprávu za rok 2020. Je vám celá k dispozici na webu charity (farnostcheb.cz/charita), případně v tištěné podobě v kostele. Níže přinášíme úvod k této zprávě. Je sice trochu delší, ale ně-

kdy stojí za to se z odstupu a s věčností ohlédnout, abychom mohli vytušit, kam nás dobrý Bůh vede touto podivnou krajinou.

Milí čtenáři výroční zprávy Farní charity Cheb, dříve jsem si tady párkrát posteskla, že naše činnost se v průběhu let do určité míry opakuje a že se neděje nic moc nového. Ale jak říká **doktor Vlach**: „Prožívá-

me-li delší dobu idylu, přestaneme ji vnímat a osud by nám prokázal neocenitelnou službu, kdyby nás popadl za límec a vyhodil dočasně na mráz. Pak bychom nevzpomínali na to, že kamna trochu kouřila, nýbrž na to, že hrála. A na to, že bylo ostatně v naší moci, aby jenom hrála.“

A přesně to se stalo. Rok 2020 byl asi pro každého z nás hodně jiný než všechny, co jsme do té doby prožili. Začátek byl ještě zcela tradičně ve znamení **Tříkrálové sbírky**, i když novinkou bylo, že jsme ji organizačně zařadili nejen v Chebu a okolí, ale i pro farnost Skalná.

Od ledna 2020 jsme se rozhodli ve spolupráci s farností, že zkusíme změnit neblahou situaci jednoho páru bez přístřeší a že v duchu konceptu **housing first** (bydlení jako první) jim umožníme za zvýhodněných podmínek bydlení v uvolněných prostorech po Kotci v přízemí farní budovy se vchodem ze Školní ulice, aby si mohli najít práci, stabilizovat svůj život a časem se přestěhovat do bytu, který si sami pronajmou.

V březnu se ale vstoupil na našich životů koronavirus a **pandemie** změnila zaběhlý řád věcí a přinutila nás hledat nové způsoby a cesty jak, komu a s čím pomáhat.

První, s čím jsme se museli všichni potýkat byl nedostatek roušek na zakrytí dýchacích cest, které bylo nutno dle vládních nařízení nosit, ale nedaly se nikde koupit. Naštěstí se na internetu vyvojily návody, jak si jí ušít, a tak jsem se jako tisíce jiných českých žen pustila do šití roušek ze starého ložního prádla, abych je zajistila pro rodinu a pro přátele, co šicí stroj nemají nebo šít neumí. Naštěstí nás švadlenek a dalších ochotných pomocníků byla celá řada, takže jsme se pod křídly Lucie Polákové a KOS, z. s. spojily do skupiny **Kosí síť** šije roušky na západ, začala dělba práce a produkce roušek šla do tisíců kusů. Každý pomáhal, jak uměl – někdo stříhal látky, někdo žehlil a někdo šil.

Bylo také třeba rychle zajistit, aby zakrytí dýchacích cest měli i lidé bez přístřeší, takže se na faře několikrát sešla skupina dobrovolníků, kteří stříhali a vyráběli místo roušek jednoduché nákrčníky, které bylo možné také v té době používat. Ty jsme rozdávali zároveň i s nedělními obědy, které ještě během postní doby probíhaly.

Pak přišel tvrdý **lockdown**, což znamenalo omezení všeho pohybu kromě cest do práce a na nutný nákup. Domovy pro seniory a ostatní zařízení byla zavřená, takže byl konec se tradičním dobrovolnictvím formou návštěv. Ale to nezastavilo některé naše dobrovolnice, aby nevymyslely, jak potěšit klienty jinak. Začaly chodit hrát, zpívat a tančit i se svými dětmi venku na prostranství před domovy. Naštěstí bylo od března krásné slunečné počasí, tak to šlo a později při částečném uvolnění pravidel, mohli pečovatelé vyvážet i klienty ven na lavičky, aby z blízka viděli a slyšeli amatérský soubor **Holky z louky**, který si i sám ušil kostýmy.

Město Cheb organizovalo pro osamělé žijící seniory nad 75 let, kterým bylo doporučeno, že mají zůstat doma, **rozvoz balíčků** s potravinami, do kterého jsme se také zapojili. Byla to moc milá setkání, a dokonce jsem měla při nich možnost potkat i pána, který používal roušku, kterou jsem na jaře já ušila jako jednu z prvních (měla ještě své mouchy, proto jsem ji poznala). :-)

Během této doby **Diecézní charita Plzeň** ve spolupráci s Městem Cheb umožnili lidem bez přístřeší pobývat ve vytápěném stanu ve Vrázově ulici, kam jsme pravidelně vozili instantní polévky a kávu, abychom je alespoň trochu také jídelně podpořili.

Průběžně se nám také hlásilo mnoho lidí, kteří vzhledem k tomu, že dočasně nemohli chodit do práce, se nabízeli na pomoc v oblasti **dobrovolnictví**. Nechtěli žádné smlouvy, protože nevěděli, jak dlou-

ho to bude možné, ale chtěli hned někde pomáhat. Tak se někdo zapojil do rodiny, kde maminka samoživitelka vychovává svého syna s kombinovaným postižením, a chodil s nimi na procházky, jiní zase pomohli v rodinách některých našich farních seniorů.

Noc kostelů se nesla už ve svobodnějším duchu, takže přišlo na putování po zmizelých kostelích cca 250 návštěvníků. Koncem června následoval **Poutní maraton**, který přilákal dohromady 135 reálných i virtuálních účastníků a pro Hospic Sv. Jiří jsme vybrali 127.777 Kč.

Během léta se život trochu uvolnil, do chrámu sv. Mikuláše a Alžběty i na Loretu se vrátili dobrovolníci i návštěvníci a všichni jsme se o prázdninách tak trochu volněji nadechli.

Bohužel s podzimem přišla **druhá vlna** epidemie a my zase hledali nové cesty, jak a kde pomáhat. Povzbuzení pravoslavným otcem Metodějem z Františkových Lázní jsme se zapojili do akce **Peče celá ekumena**, a začali si pravidelně brát na starost zásilku nejen upečených sladkých i slaných dobrot, ale i třeba ovoce nebo džusů pro stále vyčerpanější zdravotníky v chebské nemocnici.

Tato iniciativa, která se mezitím přejmenovala na **Ekumena pomáhá**, se postupně rozšířila na pomoc nejen zdravotníkům, ale i rodičům samoživitelům, kterým v pravidelných intervalech zajišťujeme nákup základních potravin či ovoce.

Herci z Chebského divadla, kteří nemohli hrát ani zkoušet, ve spolupráci s panem místostarostou Černým a s naší farní charitou dali dohromady skupinu **Pomáháme v Chebu**. V rámci ní měli k dispozici telefonní linku, kterou střídavě obsluhovali, na kterou mohli volat seniori nebo opuštění lidé, kteří neměli, kdo by jim nakoupil nebo došel do lékárny, a herci a další pracovníci divadla také tyto potřeby zajišťovali. Obraceli se na ně ale i lidé, kteří se prostě

báli, něčemu nerozuměli nebo si chtěli i jen tak popovídat.

V tomto náročném roce vznikla v Chebu i další skvělá aktivita: **Nádech – pomoc a podpora rodičů samoživitelů**. Zakladatelkou je naše neúnavná dobrovolnice paní Petra Zábranová, která organizovala i všechny ty hudební aktivity pro domovy pro seniory a LDN, která ve spolupráci se svou sestrou a dalšími dobrovolníky pomáhali nejprve jen materiálně, ale později i finančně rodičům samoživitelům, kteří jsou, jak se ukázalo během pandemie, velice zranitelnou skupinou ohroženou chudobou. Pro ně jsme s našimi farníky udělali sbírku surovin na pečení vánočního cukroví, abychom jim finančně odlehčili při přípravách Vánoc v jejich rodinách.

Za aktivní práci na budování dobrovolnické sítě na šití roušek a organizování další pomoci, jsem nominovala paní Lucii Polákovou na cenu **Via Bona** za rok 2020, kterou skutečně dostala.

V předvánočním čase jsme také opět realizovali ve farnosti **Strom splněných přání** pro klienty Azylového domu pro osamělé rodiče v Chebu a nakoupili a krásně zabalili dárky pro 17 klientů.

Tak tedy tohle všechno jsme společně s našimi spolupracovníky, dobrovolníky i mnoha dalšími ochotnými lidmi prožili v onom roce, který tak nečekaně otřásl našimi jistotami u otevřel nové výzvy.

Eva Kolařová

POUTNÍ MARATON 2021

V sobotu 19. 6. 2021 jsme zorganizovali ve spolupráci s Běžeckou školou Miloše Škorpila a Hospicem Sv. Jiří už 12. ročník benefičního Poutního maratonu. I letos byly trasy Poutního maratonu jiné než v předchozích deseti letech. Tentokrát vedla trasa kolem Chebu, kde jsme putovali po místech zmizelých kostelů a chrámů.

Abychom dostáli opatřením proti šíření koronaviru, probíhala registrace a zahájení

pouze venku. Start před chrámem sv. Mikuláše a Alžběty nám zpríjemnila Tříkrálová kavárnička ze Sokolova. Zúčastnit se mohli lidé buď přímo v Chebu – absolvováním jedné ze 4 doporučených tras v doprovodu ambasadorů, nebo si mohli zvolit nějakou trasu v okolí bydliště. Dárky a občerstvení pro účastníky nám stejně jako v předchozích letech věnoval Travel Free Shop a akce byla finančně podpořena i Městem Cheb a Lesy České republiky.

I když zúčastnit se Poutního maratonu 2021 znamenalo pro účastníky přijetí určitých protikovidových opatření a vydání se na trať v jednom z nejteplejších dní letošního roku, nejpohodovější maraton pro celou rodinu letos absolvovalo pěšky, během na kole nebo koloběžce 87 zaregistrovaných osob. Nikomu se naštěstí v tom velikém horku neudělalo špatně, všichni ve zdraví dorazili do cíle, kde na nás ve stínu farní jídelny čekala výborná gulášová polévka z Hotelu Komorní Dvůr. Ve prospěch Hospice Sv. Jiří se vybralo celkem 64 682 Kč.

Děkujeme všem dobrovolníkům, kteří pomáhali s organizací akce, i všem sponzorům, kteří nás podporují, všem dárcům, jejichž příspěvek pomůže klientům hospice, ale také děkujeme moc všem účastníkům, kteří se k nám každoročně vracejí a dávají nám svou účastí najevo, že Poutní maraton se jim líbí a že jej má i po 12 letech stále smysl organizovat.

eko

POMOC MORAVĚ A STEBNU

I naše farnost zapojila do pomoci moravským obcím, které zpusťošilo tornádo. Konkrétně jsme kontaktovali osobně pana faráře Mariána Kalinu z Moravské Nové Vsi. V neděli 4. července 2021 se pak konala kostelní sbírka určená na tento účel. Výše příspěvků nebyla do závěrky tohoto

čísla známá, ale všem dárcům moc děkujeme. Prostředky odešleme na účet farnosti Moravská Nová Ves.

Pokud chcete na postižené obce přispět i po této sbírce, máte možnost využít účet Diecézní charity Brno č. 4211325188 / 6800, VS 2002.

Bouře, která se 24. června prohnala Českem, napáchala značné škody také v obci Stebno, která leží na území plzeňské diecéze (farnost Lubenec, spravovaná P. Richardem Polákem z Kralovic). V reakci na škody, které bouře ve Stebně způsobila, vybízí Diecézní charita Plzeň k finanční pomoci zasaženým obyvatelům Stebna. Pomoci lidem, jejichž domovy poničila bouře, můžete příspěvkem na transparentní účet Diecézní charity Plzeň 277850809 / 0300, variabilní symbol 246.

Více na farnostcheb.cz/tornado.

eko

NADĚJE SE VRÁTÍ

POMOC PRO POSTIŽENÉ COVIDEM

Cílem sbírky Naděje se vrátí, kterou v červnu 2021 pořádala Charita Česká republika, bylo získat finance na pomoc rodinám zasaženým pandemií, které mnohdy přišly o živitele nebo je krize těžce zasáhla zdravotně či sociálně.

Vybrané peníze jsou určeny z poloviny na přímou pomoc těmto lidem a z poloviny na podporu charitních služeb, které těmto lidem pomáhají.

Chceme vás proto povzbudit, pokud potřebujete podpořit, protože jste se v souvislosti s epidemií covid-19 dostali do finančních obtíží, nebo víte o někom takovém ze svého okolí, neváhejte a obraťte se na Mgr. Ondřeje Špendlíčka, vedoucího služeb Betlém Cheb, tel.: 731 433 090, protože díky štědrým dárcům jsou ještě z této sbírky k dispozici nějaké volné prostředky.

eko

SPRÁVCOVSTVÍ

ROZVOJOVÝ PLÁN FARNOSTI

Biskupství plzeňské před časem požádalo všechny farnosti, aby si zpracovali „rozvojový plán farnosti“ (RPF). Ten by měl sloužit k tomu, aby farnost získala přesnější přehled o svém nemovitém, movitém i finančním majetku a aby ve světle poslání farnosti rozlišila, co z tohoto majetku a jakým způsobem může sloužit tomuto poslání hlásat evangelium všemu stvoření.

Začátkem roku 2019 proto vznikl základní podkladový materiál pro majetkovou část tohoto plánu zpracovaný pracovníky majetkového oddělení biskupství, který byl pak během roku 2019 dále kompletován. Zároveň naše pastorační rada začala s procesem aktualizace pastoračních záměrů farnosti. Kovidový rok 2020 pak práce na RPF pozastavil, aby se opět rozběhly v první polovině roku 2021. Poté, co naše farní kancelář dokončila zpracování podkladů pro majetkovou část RPF, naše ekonomická rada na svém jednání dne 27. 5. 2021 tyto podklady v některých bodech upřesnila a následně odsouhlasila.

Pastorační rada zatím pracovala na aktualizaci pastoračních záměrů farnosti, které dokončila na svém výjezdním jednání 27. 6. 2021 (viz „Pastorační záměry 2021 – 2023“ na farnostcheb.cz/zamery). Zde se PRF zabývala i Rozvojovým plánem a zaujala své upřesňující a souhlasné stanovisko k některým jeho klíčovým otázkám.

Na základě těchto podkladů byl pak zpracován a pastorační i ekonomickou radou následně korespondenčně odsouhlasen dokument, který jsme 30. 6. poslali ke schválení na biskupství, poté bude k dispozici na našich webových stránkách. Prozatím prozradíme základní kroky vedoucí k jeho vzniku a těšíme se, že na podzim se jím budeme zabývat společně.

1. PASTORAČNÍ ZÁMĚRY: ve světle evangelia a poslání církve reflektovat reálný život ve farnosti, stanovit poslání farnosti a zformulovat střednědobé pastorační záměry;

2. MAJETEK A VYUŽITÍ: na základě inventury majetku popsat, roztrždit a vyhodnotit majetek dle výnosnosti a potřeby pro pastorační;

3. PŘEHLED MAJETKU: na základě předchozí inventury a vyhodnocení sestavit přehlednou tabulku s kategorizací nemovitostí v majetku farnosti;

4. NÁVRHY OPATŘENÍ: navrhnout odpovídající opatření v hospodářské činnosti farnosti;

5. FINANČNÍ VÝHLED: plánovat využití finančních prostředků potřebných pro pastorační, evangelizační a hospodářskou činnost farnosti;

6. SCHVÁLENÍ RPF: předložit RPF ekonomické a pastorační radě farnosti k připomínkování a schválení a předložit RPF ke schválení na biskupství;

7. REALIZAČNÍ FÁZE: postupně realizovat navržená opatření, sledovat jejich konkrétní dopady na pastorační a příslušně je přizpůsobovat vývoji.

Tomuto rozvržení také odpovídají jednotlivé oddíly samotného dokumentu „Rozvojový plán Řk farnosti Cheb 2021“. Pouze sedmý oddíl chybí. Že i ten se bude v rámci možností dařit naplňovat, v to doufáme na základě dosavadní dobré spolupráce všech zainteresovaných, v naději, že se do ní zapojíte i vy ve farnosti, a v důvěře v Boží milosrdenství, moudrost a požehnání.

Zdeňka Hulínská a Petr Hruška
V Chebu, dne 30. června 2021

RADY Z RADY

PASTORAČNÍ RADA

Pastorační rada farnosti se sešla jednou k večernímu jednání (16. 6. 2021) a jednou k jednání výjezdovému (26. 6. 2021), a to naposled v dosavadním plném složení.

Zabývali jsme se *procesem výběru nových pastoračních radních*, který proběhne na podzim a pracovali jsme na pastoračních záměrech farnosti (farnostcheb.cz/zamery), které na podzim při valné hromadě farnosti poslouží jako základní vodítko pro společně pastorační rozlišování další „synodální“ cesty farnosti (viz téma na podzim začínající biskupské synody: *Za synodální církev: společenství, spoluúčast, poslání* (podrobněji na farnostcheb.cz/synoda).

Při obou setkáních jsme se také z pastoračního hlediska zabývali některými klíčovými *otázkami Rozvojového plánu farnosti* (viz předchozí stránka) a PRF přijala tato doporučení:

PRF jednohlasně doporučuje ponechat si pozemky související s bývalým poutním *areálem Sv. Anna* ve vlastnictví farnosti a ve spolupráci s týmem Barbory Spalové (případně i spolkem Chebsko za klima či dalšími občanskými iniciativami) a s podporou grantů a dotací směřovat k vytvoření pietního místa s důrazem na rozměr spirituality, ticha, ekologie a kulturní krajiny.

PRF jednohlasně doporučuje směřovat k aktualizaci *Velké křížové cesty* srozumitelné a inspirující pro dnešního člověka (založení multikešky, sepsání obsahově nově koncipované křížové cesty) a za tím účelem doporučuje ponechat ve vlastnictví farnosti pozemek po bývalých zastaveních č. 3 a 4, pozemky s ruinami po zastaveních č. 5 a 6 a pozemek s kaplí Poslední večeře. Zároveň PRF souhlasí s odprodejem dvou malých pozemků soukromým osobám, v jejichž zahrádkách se pozemky nacházejí.

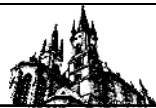
PRF také souhlasí se záměrem zřídit ve spolupráci s Hospicem Sv. Jiří pietní místo na památku nenarozených dětí v kapli Božího hrobu a jednat s městem Cheb o úpravách, udržování či správě přístupové cesty a okolního pozemku.

PRF jednohlasně doporučuje *kostel sv. Václava* dočasně ještě ponechat v majetku farnosti a v průběhu dvou až pěti let vypracovat koncepčně, organizačně a ekonomicky podložené alternativní scénáře dalšího využití kostela (prostor otevřený turistům, klenotnice pro chebskou monstrenci apod.), či hledat možnosti jeho pronájmu, prodeje, darování či odstoupení od vlastnictví. Zároveň nedoporučuje uvažovat o návratu ke kostelu sv. Václava jakožto ke kostelu farnímu – jako farní kostel dále doporučuje rozvíjet chrám sv. Mikuláše a Alžběty (s důrazem na řešení střešní krytiny, zlepšení ozvučení a organizaci služeb při slavení nedělní eucharistie). Pro využití kostela sv. Václava k veřejným účelům považuje PRF za klíčové vyřešení bezbariérového přístupu (např. obnovením v současnosti zarděného bočního či zadního vchodu).

PRF nakonec jednomyslně přijala doporučení polovinu „farního desátku“ za rok 2020 věnovat na projekt Bez mámy (bezmamycz) a polovinu na Hospic Sv. Jiří (hospiccheb.cz), doporučení využít výtěžek Postního daru 2021 (cca 7 tis. Kč) na financování potřebných úprav prostorů, které jsou na faře využívány pro ubytování lidí bez přístřeší a doporučení z „ekologického fondu“ (vzniklého z desetiny čistého zisku z prodeje pozemků farnosti městu Chebu) po dobu až pěti let podporovat spolek Chebsko za klima (chebskozaklima.cz) každoročním účelovým darem až 5 tis. Kč na zajištění běžných nákladů spolku.

Petr Hruška

MIKULÁŠ A ALŽBĚTA

NOC KOSTELŮ 2021 CHRÁMU ZBÝVÁ NADĚJE

Tradiční Noc kostelů po jaře stráveném doma byla pro řadu z nás konečně vítanou příležitostí se naživo sejít a něco společně podnikat. Abychom dostáli doporučením program realizovat spíše venku než uvnitř kostela, navázali jsme na loňskou tradici cesty po zaniklých kostelích, modlitebnách a synagogách. Petr Hruška to ale letos ještě vylepšil, tras bylo hned několik o různých délkách a vyrazit na ně mohli zájemci už týden předem, aby toho stihli více.

Na Noc kostelů jsme se vybavili kostýmy z divadla a na oživení některých stavení na místech zmizelých kostelů jsme postavili dvoučlenné „kontroly“, které měly za úkol návštěvníkům místo víc přiblížit.

Na závěr putování si mohli účastníci přijít do chrámu sv. Mikuláše a Alžběty pro certifikát o absolvování a pro požehnání na další cesty (viz text na přední straně obálky), jehož součástí byl i malý symbolický dárek – pytlíček se semínky kvetoucí louky s povzbuzením:

Semínka můžeš někam zasít, pečovat o ně a sám/sama se tak učit s radostí, úžasem a důvěrou rozsévat pravdu, dobro a krásu kolem sebe. Díky, že se i společně s Tebou můžeme pokoušet být touto krásou dnešnímu světu ve dne i v noci.

Na podobnou pouť po zmizelých kostelích, kaplích a synagogách se ovšem můžete vypravit i vy, kdykoli se vám to bude hodit. Internetový průvodce *Chrámů zbývá naděje: Zmizelé kostely a synagogy v Chebu a okolí od A do Z* najdete na webu na adrese farnostcheb.cz/zmizelekostely. V tištěné podobě jej můžete za doporučený příspěvek na opravu kostela 20 Kč získat v pokladně chrámu či na faře.

VÝSTAVA TVÁŘÍ V TVÁŘ

V chrámu sv. Mikuláše a Alžběty si nejen účastníci Noci kostelů, ale i mnozí další návštěvníci chrámu, ovšem mohli také prohlédnout výstavu *Tváří v tvář* s portréty žen, které bojovaly či bojují s rakovinou. Po jejím skončení 27. 6. nám pak její organizátoři, manželé Kožíškovi, napsali tento moc hezký vzkaz:

Dobrý den přátelé v Chebu, včera jsme ukončili výstavu Tváří v tvář v krásném prostoru Kostela svatého Mikuláše a svatě Alžběty. Při balení fotografií jsme zatím jen krátce nahlédli do deníků a našli tam vřelé ohlasy od návštěvníků, řadu pozdravů a vzkazy našim milým modelkám. To je pro nás nejdůležitější, máme velkou radost. V Chebu se nám velmi líbilo a možnost strávit ve městě více času díky přespání na faře jsme plně využili. Prošli jsme se podél Ohře, navštívili hrad a prohlédli si „chebské krovy“. Za veškerou spolupráci chceme ještě jednou poděkovat, za nás bylo vše více než v pořádku a doufám, že to vidíte stejně. Paní Nykodýmová s námi jednala neobyčejně vstřícně a další dobrovolníci nám byli též vždy nápomocni. Přejeme další úspěšné akce a pokud bude v budoucnu příležitost k setkání, rádi ji využijeme. Za Kožíšky Martina

PROČ PŘIJÍT DO CHRÁMU?

Chrám sv. Mikuláše a Alžběty je již opět plně otevřen veřejnosti, a to **od úterý do neděle v čase 10:00 až 17:00 hod.** Každý je zván ke spočinutí, k prohlídce, k návštěvě **Chebského varhanního léta** (středy 14. 7. až 4. 8. od 19 hod.; farnostcheb.cz/chvl) či výstav: 29. 6. – 31. 8. děti **Základní umělecké školy** obor výtvarný; 1. 9. – 30. 9. výstava **Chebsko za klima** – obrázky dětí.

ÚCTA KE SV. JOSEFU V CHEBU

Úcta k pěstounu Páně sv. Josefu, muži spravedlivému, se začala v církvi šířit až ve středověku. Svátek byl stanoven na 19. 3. a světec je ctěn především jako patron tesařů, dalších řemeslníků a se sv. Barborou jako nebeský patron šťastné hodinky smrti. Je připomínán též jako dělník (1. května).

Po ukončení dlouholeté třicetileté války a při postupném obnovování mírového života byl sv. Josef za arcibiskupa Arnošta Vojtěcha kardinála z Harrachu připojen v roce 1654 k českým zemským patronům. Od té doby se jeho uctívání rozšiřovalo i v tehdy již katolickém městě Chebu, kde působila řada řeholních domů včetně jezuitů. Ti spravovali farní kostel sv. Mikuláše a Alžběty, latinskou školu a po zakoupení statku Starý Hrozatov tam založili loretánskou kapli s velkou křížovou cestou (1664).

Při postupné barokní obnově vybavení kostela sv. Mikuláše a Alžběty namaloval tehdy nejlepší místní umělec Jiří Adam Eberhardt roku 1655, podpořen nadací bohaté měšťanské rodiny Holldorfů, rozměrné oltářní plátno Klanění pastýřů, kde zpodobnil i sv. Josefa. Ten se pak stal dalším spolupatronem kostela i města Chebu. V následujícím období byly městu darovány ostatky mučedníka Vincence vyzvednuté z římských katakomb. Po jejich přenesení do farního kostela (1694) se tento mučedník stal dalším spolupatronem chrámu. Jeho uctívání se poté konalo po mnoho let jako velká církevní slavnost. Již následujícího roku (1695) namaloval Gottfried Knie-scheck pro kostel čtyři nové obrazy jeho spolupatronů sv. Alžběty, řezenského biskupa sv. Wolfganga, sv. Josefa a Vincence. Nacházela se zde i socha sv. Josefa, kterou později (1729) přepracoval Jan Karel Stilp.

Další zobrazení světce se nacházela i na veřejných místech města. Kolem roku 1700 vytesal jistě z podnětu jezuitů místní sochař Vilém Felsner do uličky vedoucí od bývalé

komendy německých rytířů na dnešním Ká-sárním náměstí do Školní ulice plastiky sv. Jana Nepomuckého a sv. Josefa. Velkou úctu světci prokázala městská rada po dokončení stavby nové barokní radnice na náměstí (1728). Objednala na schodiště u Petra Antonína Felsnera sochu Herkula (Divého muže), bránciho městský znak. Na nejvyšším místě schodiště v úrovni druhého patra vytvořil Jan Karel Stilp sochu patrona a ochránce města sv. Josefa s Ježíškem.

Po rozsáhlé regotizaci farního kostela v závěru 19. století bylo pořízeno vesměs nové vybavení. V kostele dodnes nacházíme řadu uměleckých zobrazení sv. Josefa dokládající dlouholetou úctu k tomuto světci. Socha sv. Josefa zdobí např. hlavní oltář na levé straně, sv. Josef je zpodobněn i v reliéfu Klanění tří králů vlevo a na zadní straně oltářních křídel v malbě Narození Páně. Socha světce je také součástí oltáře Svaté rodiny v levé lodi. Nad severním vchodem je zavěšeno dnes již velmi ztmavlé barokní plátno Klanění pastýřů od J. A. Eberhardta z roku 1655. Četná zobrazení sv. Josefa nacházíme i na vitrážích: v presbytáři na levé straně ve scéně Klanění pastýřů, na protější straně jako samostatnou postavu. Jako patron stavitele ing. Josefa Paschera je světec vyobrazen i na vitráži nad kůrem a byl i na dnes již zničené vitráži Svatá rodina.

Světec byl uctíván i v dalších řádových kostelech v Chebu. Ve františkánském kostele Zvěstování Panně Marii byl instalován oltář Svaté rodiny, v dominikánském kostele sv. Václava nacházíme na prvním oltáři vlevo plátno Zasnoubení Panny Marie se sv. Josefem, obklopují je sochy sv. Josefa s Ježíškem a vpravo sv. Anny s malou Marií, antependium znázorňuje scénu Narození Páně. Ještě roku 1933 byly zasvěceny boční oltáře kostela Nalezení sv. Kříže kongregace Milosrdných sester sv. Kříže v dnešní ulici 17. listopadu Panně Marii a sv. Josefu.

Svatý Josefe, pěstoune Páně, dělníku a mocný strážce rodin, ochraňuj nás. *bn*

ZPRÁVY Z LORETY

ZAČÁTEK NOVÉ SEZÓNY

Ještě před zahájením sezóny se v pátek 9. dubna na Loretě v Chyši Panny Marie za dodržování vládních pandemických ustanovení sešla družina devíti světlušek s rodiči a skautskými činovníky. Dvě světlušky zde složily slib do rukou vůdkyně družiny, a pak si všichni pod vedením loretánského dobrovolníka Petra Novotného prohlédli areál Lorety.

Druhou větší akcí byla instalace pěti velkoplošných obrazů Mariánského cyklu, které restauroval jejich autor akad. malíř Jaroslav Šindelář. Použil při tom speciální techniku, díky ní obrazy umístěné ve venkovních ambitech nepoškodí vliv počasí. Loretánský dobrovolník pan Josef Čejka pomohl obrazy zavěsit na jejich místa. Na obrazy se přijela podívat také PhDr. Mar-

cela Brabačová z Nadačního fondu Historický Cheb, který restaurování obrazů financoval a také reportéři z novin a televize.

Na Svatodušní neděli 23. 5. přijel na Loretu člen loretánské skupiny dobrovolníků Petr Beran, aby případným návštěvníkům umožnil navštívit kostel, který je na Loretě zasvěcen Duchu svatému.

Sezóna začala ve středu 26. května. Pro návštěvníky je poutní místo otevřeno od středy do neděle od 10:30 do 16:00. Zatím přichází i přijíždějí (na kolech, v autech, na motorce) jednotlivci i rodiny, ale poutní mše zde od začátku sezóny byla jen jedna. A to velmi slavnostní. Z farnosti Mitterteich přijeli farníci oslavit to, že zde před třiceti lety, v r. 1991, uspořádali ještě v polorozbořené Loretě první mši svatou.

ako

SPOLKY A SPOLEČENSTVÍ

POUŤ DO TEPLÉ A NA JAVOŘINU

Letos je to s poutěmi trochu jinak. Jak mnozí již víte, pout' plzeňské diecéze v Teplé letos v září nebude. Nahradila ji diecézní pout' při otevření nově rekonstruované katedrály. V Teplé bude pout' na památku patrona Plzeňské diecéze blahoslaveného Hroznaty v sobotu 17. července. Na tento termín však není možné objednat autobus. Všichni dopravci na Chebsku jsou dávno předem obsazeni, vyměňují se letní dětské tábory. Takže po dohodě s panem opatem P. Filipem Zdeňkem Lobkowiczem budeme mít letos – dá-li Bůh – **hroznatovskou pout' v neděli 18. července**, kdy oslava bl. Hroznaty ještě pokračuje, ale v kostele nebudeme muset hledat, kde by bylo nějaké místo k sezení. Mše svatá je od

10 hodin. Po mši svaté bude setkání s panem opatem, který s námi půjde i na oběd. Ten máme objednaný v restauraci U nádraží. (V autobusu bude možné vybrat si z jídelního lístku jídlo.) Odpoledne si v Teplé může každý užít, tak jak chce. Může se podívat na místní hřbitov ke hrobu Terezy Gabrikové, modlit se křížovou cestu, meditovat v kostele nebo si projít obchody u kláštera. Odjezd do Chebu je v 16 hodin. Místenkové jízdenky za 100 Kč pro členy *Spolku Maria Loreto* a 120 Kč pro nečleny dostanete u Aleny Kovařikové.

Další pout' je naplánována **na Javořinu**, kde bude mše sv. v **neděli 15. srpna** od 16 hodin, celebrant opět P. Filip Zdeněk Lobkowicz. Odjezd autobusu z Křižovatky v 15:00, jízdenky budou k dispozici za 70 Kč od neděle 1. srpna u A. Kovařikové. *ako*

FÓRUM

DOBROVOLNÁ KARANTÉNA

Od začátku prosince jsem byla doma, a to v takové dobrovolné karanténě, jak mi s naléháním doporučil můj syn. Byly to dny pohody a dny smutku. Doma jsem dodělala všechno, na co jsem dříve neměla čas. Ušila jsem potah na gauč a deku, dokončila různé opravy a jako každá žena v této době jsem uklidila i všechny zásuvky a skříně.

Několikrát hrůzu doby připomenula zpráva o úmrtí našeho dobrého známého, dvakrát i přítele. Strach jsem neměla, *Pán Bůh je síla má a všechna ochrana má.*

Krásné bylo sledování bohoslužeb v televizi (dcera má velkou obrazovku). Zúčastnily jsme se virtuálně mše svaté v mnoha kostelích, vyslechly jsme tolik různých kázání, třeba od P. Mariána Pospěchy, to patřilo k radostem té doby.

Na konci února jsem dostala druhou vakcínu a mohla opustit „karanténu“. Ani se mi ven moc nechtělo. Zvykla jsem si na pohodlí domova. Ale potřebovala jsem si nakoupit. Naši mi obvykle přinesli něco jiného, než jsem chtěla. Po dlouhé době jsem si vzala kabát, nasadila respirátor a šla do ulic. *ako*

MILOST BOŽÍ

Z hroudy hlíny Bůh uhnětl krásný velký džbán, aby tišil žízeň lidí a na stole v kuchyni pitnou vodu rozdával.

Jednou, když v něm vyschla voda, prázdný džbán se převrátil - náhlý průvan při větrání bez zábran a varování spoustu střepů způsobil.

Naštěstí Bůh hluchý není, zaslech' ránu velikou...,

přines' smeták, lopatku, v milosti své Boží slovo i s léčivou bylinkou.

Zázraky On koná všude, důvěřuj Mu a čti dál. Džbánek totiž zase stojí láskou Boží obnovený, tam, kde tak rád dřív stával.

Milost Boží obnovuje každý prasklý džbán. Nespravíš ho ty ani já, to může jen Láska sama, náš věrný přítel Kristus Pán.

Z hroudy hlíny Bůh uhnětl i tvůj velký džbán, aby i z něj lidé pili, Ježíši se podobali - to je právě Boží plán!

jmh

DĚTI VÁM TO ŘEKNOU

Níže s autorským svolením přinášíme tři vybrané úvahy žáků ZUŠ Františkovy Lázně na téma „Karanténa a štěstí“.

CO V NÁS PROBOUZÍ TAHLE DOBA?

Už dlouho předtím, než přišla první vlna pandemie, jsem přemýšlela nad psychologickým profilem člověka. Je to podobné tomu, když sebe a všechny ostatní rozdělujeme podle znamení zvěrokruhu, ve kterých se narodili. Ať chceme nebo ne, ať tomu věříme nebo ne, každý, když nad tím přemýšlí, tak se v tom horoskopu najde. Podobné je to, i když asi na vědeckější úrovni, s lidskými temperamenty. Zdají se mi ještě přesnější.

Flegmatik, choleric, sangvinik, melancholik. Čtyři temperamenty, čtyři základní kameny našich osobností. A právě tyto nejpřirozenější charaktery se v této době probíjejí mnohem tvrději napovrch. Každý

totiž někdy, nebo spíš hodně často, přemýšlel nad tím, kdo je. Čím jsem? Kam se ve společnosti řadím? A teď je všechno s touto dobou těžší. Možná se to na první pohled nezdá, možná nad tím ze začátku ani nepřemýšlíme. Ale právě takhle druhá dlouhá karanténa v nás probouzí naše nejniternější já. V cholerikovi více bublají emoce. V melancholikovi se prohlubují jeho strachy. Sangvinik se snaží proplouvat, i když jasně vidí, jak je to těžké. A flegmatik zůstává v klidu za každé situace, i když i jemu neustálé změny dělají problém. Každý najednou naráží na své mantinely, na své zdi, které nikdy nestrhne, protože jen těžko se někdo dokáže od základu změnit.

Všechno je najednou hrozné, vyhlídky na budoucnost se ztrácejí v mlze. Všechno vidíme nejasně, ale i když jsou oči a mysl téměř slepé, je tu ještě intuice. Něco, co je uloženo hluboko v nás a co nás pohání svým vlastním směrem. Náš temperament, kterým se dnes necháváme mnohem více strhnout. U někoho je dobře, že je donucen těmito osklivými okolnostmi zvenčí začít přemýšlet trochu jinak. Nahlížet víc na svoje chování, a třeba přijít na to, jak věci dělat jinak. Někomu to možná pomůže, ale za sebe nestydím se říct, že spouště lidem tento čas spíš ubližuje a podkopává jim nohy. Probouzí v nitru mnohem větší úzkosti a deprese, nevyznáme se ve svých roztržitých emocích.

At' je to tak, nebo onak, tohle jsou základní pocity každého z nás právě teď, v téhle době, a to bez ohledu, zda se cítíme ztracení a zmatení, nebo nám je to jedno. Každý se snažíme nějak přežít, i když pro někoho je to hodně těžké.

A právě proto je v takových dnech důležité myslet na budoucnost, na světlé dny, které zase určitě přijdou. Musíme se naučit mít radost i z toho, co právě teď v sobě prožíváme. A také se z toho ponaučit. Vytěžit i z toho špatného něco dobrého pro sebe. Pro druhé lidi kolem. Třebaže takle

doba omezuje volný pohyb, nejsme zastavení. Díky ní se naše duše posouvá mílovými kroky, a když se jí budeme snažit naslouchat, možná zjistíme, jací doopravdy jsme a kam míříme.

Nela B. (17 let)

POZNAMENALA MNE NĚJAK

DRUHÁ KARANTÉNA?

Velká většina lidí pokládala druhou vlnu pandemie za ještě horší než první. Já mám ale odlišný názor. Druhou vlnu karantény jsem si užívala více, neboť už jsem si vytvořila svůj režim. Například: kolik času mám věnovat škole. Loni na jaře mě mrzelo, že jsem si nemohla užívat sluníčko a musela jsem být zavřená doma. Letos na jaře byl zase dlouho studený vítr a sníh, a ty mě opravdu nepřitahují. To se dalo klidně prožívat doma.

Jediná věc, která se u mě změnila, byla právě škola. Konečně už v tom byl nějaký systém. Učitelé už věděli, jak to chodí, také se něčemu naučili, a tak jsme už neměli nikdo tolik problémů jako před tím. Myslím, že díky distanční výuce jsem se naučila větší samostatnosti. Tedy alespoň, co se školy týče. Všechny úkoly jsem si dělala sama, a ve většině případů dokonce i včas. Nebaví mne ponocovat a dohánět věci, když si mohu užívat spánek.

Málem bych ale zapoměla na jeden z nejdůležitějších aspektů v lidském životě – a to na komunikaci s druhými. Ta mi stále nechybí. Patřím k lidem, kteří rádi užívají čas o samotě. Je to jediná chvíle, kdy mohu přemýšlet nad věcmi, na které bych jinak moc času neměla. Kromě přemýšlení samozřejmě jako pravý snílek si o samotě rozvíjím svou představivost. Čas od času mě napadají úžasné unikátní nápady, které si musím napsat, abych na ně nezapoměla... a potom je někdy použila při psaní svých příběhů.

Přesto pevně doufám, že se už konečně situace zlepší, protože moc dobře vím, že

za to dobu, co jsem doma, jsem se zdaleka nenaučila všechno, co je třeba. A také už konečně chci zase někam cestovat a poznávat svět.

Liliana B. (16 let)

ŠTĚSTÍ

Jako každou esej začnu i tuto stejně, a to otázkou: Co je štěstí? Angličtina mi to hezky rozdělí na dvě definice. První v angličtině je *luck*, což je štěstí ve hrách. Tak to budu zapisovat jako *štěstí A*. Druhý výraz v angličtině je *happiness*, což je, jak šťastný jsem. Například být šťastný, že mám dobrou rodinu, Ten si označím jako *štěstí B*. Tak a teď máme definice za námi, a já mohu mluvit o tom, jak a v čem vidím štěstí já.

Štěstí A prakticky nemám. Kdy byste mi dali los, na který nejde prohrát, já bych si stejně cestu k prohře našel. A kdyby se úplnou náhodou přihodilo, že se mi to štěstí ve hře prostě nebude moci vyhnout, tak ho

stejně nevyužiju. Prostě mi padnou kostky přesně v tu dobu, kdy z toho stejně nic mít nebudu.

Ke *štěstí B* toho také nemám moc co říct. To proto, že já toho k štěstí vlastně potřebuji jen málo. Stačí mi k tomu mít málo úkolů, pár her – a svoji rodinu. A jsem nejšťastnější člověk na světě.

Abych to shrnul. *Štěstí A* je problematické, protože spočívá na náhodě. Podle mě toto štěstí se nedá brát ani jako štěstí. A navíc někdy může vést i k neštěstí... *Štěstí B* je zjednodušeně vše, co nám dává radost. Můžou to být lidé, myšlenky, nebo i hmotné věci. To znamená, že je štěstí zcela individuální, každý ho může zažívat jinak. A ještě bych chtěl trochu poopravit tvrzení, že „Štěstí se nedá koupit“. Myslím si, že jestli někomu udělá radost třeba nějaká specifická hra či hračka, pak je to štěstí, které se koupit dá.

Ladislav S. (16 let)

OuKhej!

DVEŘE KE ŠTĚSTÍ

Vyprávění studenta H. V.

„Teda, takhle jsem tě ještě neviděl...“

Tohle mi řekl dědeček. Když jsem k němu přijel na prázdniny. Díval se na mě s „dědečkovským soucitem“. Jindy jsem ten pohled měl rád, teď ne. Dokazoval, že jsem na tom zle, připomínal mi proč: rodiče se rozvádějí – zuřivě... Opustila mě dívka... a já zjistil, co byla zač... tolik iluzí jsem o té zlatovláscce měl... Kamarád, kterému jsem půjčil peníze šetřené léta, zbankrotoval... Od zkoušky mě vyhodili... Bylo toho dost.

„Pojď do včelína,“ řekl dědeček. Od dětství mě zval do včelína, v bzukotu včel se hezky povídalo. A dědeček se při hovoru staral o „včeličky“... Vyprávěl jsem mu,

co mě postihlo a postihuje...o té černé řece, která mě strhla... a unáší...

A dědeček?

„Vidíš, tady žily včely...“ vyprávěl, proč tam nežijí, proč je úl „mrtvý“, proč čeká, až do něj dědeček nasadí nové včelstvo. „Občas se stane, že něco končí,“ řekl zamyšleně. Mlčeli jsme a naslouchali – Zpěvu včel. Včely kolem nás zpívaly jako nejnádhernější orchestr. Tak to říkal dědeček... po smrti dvou vnučat měl jedině, mě... a o svých včelách mluvil jako „o své rodině“.

Obstaral včeličky. Vycházeli jsme ze včelína. Dědeček se zastavil ve dveřích. „Víš... nezapomínej... Když se zavřou jedny dveře, je to proto, aby se otevřely jiné...“

Eduard Martin – Kniha štěstí

Z KANCELÁŘE

KYTIČKA A BLAHOPŘÁNÍ

V létě oslaví tři naše farnice požeňnaná jubilea. V červenci to budou paní:

Waltraudt PENKERTOVÁ (80 let)

a Marta VRBOVÁ, která své rovněž 80. narozeniny oslaví v kruhu blízkých a přátel dne 24. července.

V srpnu bude slavit se svými blízkými krásné „půlkulaté“ narozeniny

paní Klára HABARTOVÁ. Narodila se dne 29. srpna 1936. Všem jmenovaným dámám nejen k životním výročím, která je očekávájí, ale i ke všem dnům přejeme hojnost Božího požeňnaní. Ať jim náš Pán také oplácí měrou vrchovatou, co pro naši farnost a své blízké vykonaly a jistě ještě vykonají. Kěž jim Pán dopřává také zdraví a každý den se najde alespoň jeden malý důvod k velké radosti.

rym

Z FARNÍ MATRIKY

▪ Pohřby:

- 7. 4. Marie Prokopová
- 14. 4. Jarmila Singerová
- 6. 5. Božena Birdášová
- 15. 5. Marie Studničková, Milan Maňák
- 20. 5. František Kumaj
- 28. 5. Jozef Dužda
- 3. 6. Šárka Chloubková
- 11. 6. Julie Štorková
- 18. 6. Helena Kundrátová

ĚKONOMIKA FARNOSTI

▪ Sbírky liturgické:

- 18. 4. 2.527 Kč
- 25. 4. 2.544 Kč
- 2. 5. 1.915 Kč
- 16. 5. 2.490 Kč
- 23. 5. 2.204 Kč
- 30. 5. 2.274 Kč
- 6. 6. 3.205 Kč

13. 6. 2.621 Kč

20. 6. 1.820 Kč

Dolní Žandov: 3.871 Kč

▪ Pravidelné příspěvky převodem:

Únor: 19.050 Kč

Březen: 14.650 Kč

Duben: 9.950 Kč

Květen: 10.950 Kč

▪ Sbírky účelové:

2. 4. Na Svatou zemi 500 Kč

9. 5. Pomoc pronásl. křesťanům 2.073 Kč

23. 5. Na diecézi 2.204 Kč

▪ Dary účelové:

Postní dar: 7.733 Kč

Dar na střechu sv. Mikuláše: 25.700 Kč

PODĚKOVÁNÍ A VZKAZY

▪ V době koronavirové zajistila malý úklid velké lodi a věže pokladní paní Z. Nykodýmová. O presbytář, sakristii a WC se průběžně starala kostelnice paní Veronika Peřovská. Oběma moc děkujeme.

▪ Náš dobrovolník, nejen z Mikuláše, Zdeněk Vild, je rád, že se konečně můžeme zase nadechnout a scházet se společně na mši svaté. Dokonce i na kávě a buchtách a tam si také popovídat o tom, co kdo prožívá ve svém životě. Přeje všem Boží požeňnaní.

FINANČNÍ PODPORA FARNOSTI

Možnosti, jak finančně přispět na život a službu farnosti: (1) složení hotovostního daru v kanceláři farnosti (po domluvě s D. Vrbovou); (2) složení hotovostního daru do kasiček v chrámu sv. Mikuláše a Alžběty a na faře; (3) bezhotovostní převod na účet farnosti č. 781 704 309/0800. Jako variabilní symbol uveďte, prosíme, své r. č. bez čísla za lomítkem. V případě daru vám může být na požádání vystavena v kanceláři farnosti darovací listina, kterou dárce může uplatnit k odečtu darované částky od základu daně z příjmu.

NENECHTE SI UJÍT

- **Audiozáznamy nedělních kázání** jsou od nedělního poledne (výjimečně pak večer) k dispozici na farnostcheb.cz/live. Online přenosy bohoslužeb mají přestávku.
- **Mše svatě dle domluvy** je možné slavit podle vašich možností a potřeb. Stačí se ozvat faráři a domluvit s ním vhodný termín a místo (dlouho např. nebyla mše na Loretě, je možné ji ale slavit třeba i někde v přírodě při výletě vaší rodiny či skupiny). Ozvěte se včas, aby bylo možné termín naplánovat. Když ale přijde spontánní nápad, zkuste to také, třeba bude mít farář čas.
- **Setkávání dětí na faře** bude, když situace dovolí, obnoveno od září. Předběžně počítejte se čtvrtčním odpolednem. Pomůže nám, jestliže se rodiče, kteří by měli o setkávání dětí zájem, ozvou faráři, abychom se domluvili, jak to vše po té dlouhé přestávce zorganizujeme. Stejně ať se faráři ozvou rodiče dětí, které by se chtěly připravovat k prvnímu svatému přijímání.
- **Příprava na biřmování** či obnovu již prožitého biřmování bude probíhat také od září. Všichni zájemci, kteří ještě nejsou biřmováni a chtěli by se na biřmování připravit, ať se ozvou faráři.
- Pokud byste v létě organizovali nějakou výpravu či jinou akci, můžete dát vědět faráři, který se rád přidá a případně zprostředkuje pozvání i dalším. Dlouho jsme např. nehledali nějakou kešku. ;-)
- **K připravované synodě o synodalitě**, k účasti na níž zve papež František všechny

věřící, tedy i vás, si můžete přečíst článek, který najdete na farnostcheb.cz/synoda.

- **Výstava dětí Základní umělecké školy** obor výtvarný, 29. 6. – 31. 8. v chrámu sv. Mikuláše a Alžběty v Chebu.
- **Chebské varhanní léto** hostí náš chrám sv. Mikuláše a Alžběty každou středu od 14. 7. do 4. 8. od 19 hod. Podrobný program s uvedením na farnostcheb.cz/chvl.
- **Výstava spolku Chebsko za klima** – obrázky dětí, 1. 9. – 30. 9. tamtéž.
- **O podzimních farních dnech** nás proto také čeká společné „synodální“ rozlišování, kudy naši farnost i celou církev dobrý Bůh vede v těchto zvláštních časech. Za tímto účelem si, prosíme, přes léto projděte text „Pastorační záměry RkF Cheb 2021-2023“, který najdete na farnostcheb.cz/zamery.
- **Na hroznatovskou pouť do Teplé** se můžete se Spolkem Maria Loreto vypravit v neděli 18. července, na **mariánskou pouť na Javořinu** v neděli 15. srpna. Podrobnosti v rubrice Spolky a společenství.
- **Doba stvoření** opět proběhne od 1. září do 4. října. Ve středu 1. září tento čas věnovaný modlitbě za planetu Zemi zahájíme mší v 8 hod. na faře. Další setkání pak domluvíme na září. Inspiraci lze najít např. na ekokonverze.cz/doba-stvoreni.
- **A nakonec – nechte se ockovat!** Poradíte se s vaším praktickým lékařem a jděte do toho! Pokud váháte z jiných než zdravotních důvodů, zkuste si o svých pochybnostech pohovořit s farářem či biskupem.

FARNÍ TAXI ČERVENCI A V SRPNU 2021

Služba potřebným při dopravě na nedělní bohoslužby je opět obnovena a zájemci se mohou v letních měsících domlouvat na odvozu předem s paní **Jaroslavou Rymešovou** (tel.: **604 131 721**), paní **Vlastou Černochovou** (tel.: **732 973 036**) a panem **Karlem Vnenkem** (tel. **730 156 536**). Službu nabízí také pan **Milan Kubinčan** (tel.: **732 982 269**). Vzhledem k tomu, že léto je také časem dovolených, je vždy třeba se na zajištění dopravy na mši svatou domluvit s „taxikáři“, alespoň dva či tři dny před nedělí.

FARNÍ KALENDÁŘ

3. 7. sobota	19:00		kostel sv. Michaela D. Žandov
4. 7. neděle	10:00	14. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	chrám sv. Mikuláše a Alžběty
5. 7. pondělí	15:00	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje	LDN Amica
7. 7. středa	8:00	bohoslužba s biblickou rozpravou	kaple sv. Jana fara
9. 7. pátek	18:00	slavení eucharistie (17:00 zpovídání)	kaple sv. Jana fara
10. 7. sobota	19:00		kostel sv. Michaela D. Žandov
11. 7. neděle	10:00	15. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	chrám sv. Mikuláše a Alžběty
12. 7. pondělí	15:00	slavení eucharistie	DPS Spáleniště
14. 7. středa	8:00	bohoslužba s biblickou rozpravou	kaple sv. Jana fara
16. 7. pátek	18:00	slavení eucharistie (17:00 zpovídání)	kaple sv. Jana fara
17. 7. sobota	19:00		kostel sv. Michaela D. Žandov
18. 7. neděle	10:00	16. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	chrám sv. Mikuláše a Alžběty
19. 7. pondělí	15:00	slavení eucharistie	DPS Skalka
21. 7. středa	8:00	bohoslužba s biblickou rozpravou	kaple sv. Jana fara
23. 7. pátek	18:00	slavení eucharistie (17:00 zpovídání)	kaple sv. Jana fara
24. 7. sobota	19:00		kostel sv. Michaela D. Žandov
25. 7. neděle	10:00	17. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	chrám sv. Mikuláše a Alžběty
28. 7. středa	8:00	bohoslužba s biblickou rozpravou	kaple sv. Jana fara
30. 7. pátek	18:00	slavení eucharistie (17:00 zpovídání)	kaple sv. Jana fara
31. 7. sobota	19:00		kostel sv. Michaela D. Žandov
1. 8. neděle	10:00	18. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	chrám sv. Mikuláše a Alžběty
2. 8. pondělí	15:00	slavení eucharistie	LDN Amica
4. 8. středa	8:00	bohoslužba s biblickou rozpravou	kaple sv. Jana fara
6. 8. pátek	18:00	slavení eucharistie (17:00 zpovídání)	kaple sv. Jana fara
7. 8. sobota	19:00		kostel sv. Michaela D. Žandov
8. 8. neděle	10:00	19. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	chrám sv. Mikuláše a Alžběty
9. 8. pondělí	15:00	slavení eucharistie	DPS Spáleniště
11. 8. středa	8:00	bohoslužba s biblickou rozpravou	kaple sv. Jana fara
13. 8. pátek	18:00	slavení eucharistie (17:00 zpovídání)	kaple sv. Jana fara
14. 8. sobota	19:00		kostel sv. Michaela D. Žandov
15. 8. neděle	10:00	20. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	chrám sv. Mikuláše a Alžběty
16. 8. pondělí	15:00	slavení eucharistie	DPS Skalka
18. 8. středa	8:00	bohoslužba s biblickou rozpravou	kaple sv. Jana fara
20. 8. pátek	18:00	slavení eucharistie (17:00 zpovídání)	kaple sv. Jana fara
21. 8. sobota	19:00		kostel sv. Michaela D. Žandov
22. 8. neděle	10:00	21. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	chrám sv. Mikuláše a Alžběty
25. 8. středa	8:00	bohoslužba s biblickou rozpravou	kaple sv. Jana fara
27. 8. pátek	18:00	slavení eucharistie (17:00 zpovídání)	kaple sv. Jana fara
28. 8. sobota	19:00		kostel sv. Michaela D. Žandov
29. 8. neděle	10:00	22. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	chrám sv. Mikuláše a Alžběty
1. 9. středa	8:00	bohoslužba na zahájení Času Stvoření	kaple sv. Jana fara
3. 9. pátek	18:00	slavení eucharistie (17:00 zpovídání)	kaple sv. Jana fara

PRAVIDELNOSTI

Řk farnost Cheb (Cheb, D. Žandov, Milíkov, Pomezí, Tuřany, Odrava, Okrouhlá, Lipová, Nebanice)
FARNÍ DŮM: KOSTELNÍ NÁM. 15, 350 02 CHEB; tel.: 354 422 458; IČ: 477 22 347

farnost@farnostcheb.cz; www.farnostcheb.cz; č. účtu: 781 704 309 / 0800

Farář: Petr Hruška, pastýř a statutární zástupce farnosti, 608 656 557; farar@farnostcheb.cz

Pastorační rada: společný e-mail na všechny členy rady je pastoracnirada@farnostcheb.cz

Ekonomická rada: společný e-mail na všechny členy rady je ekonomickarada@farnostcheb.cz

Charita a dobrovolníci: Eva Kolařová, pastorační asistentka, 731 619 729; charita@farnostcheb.cz

Farní kancelář a knihovna: Dana Vrbová, farní asistentka, 731 619 762, kancelar@farnostcheb.cz

Maria Loreto: Alena Kovaříková, koordinátorka týmu Loreto, 725 879 446; loreta@farnostcheb.cz

Správa majetku: Zdena Hulínská, asistentka správce majetku, asistentka@farnostcheb.cz

Zpravodaj a farní taxi: Jaroslava Rymešová, redakce, 604 131 721, zpravodaj@farnostcheb.cz

Chrást sv. Mikuláše: Zdeňka Nykodymová, pokladní, tel. 733 796 986, pokladni@farnostcheb.cz

Chrást sv. Mikuláše: Veronika Peťovská, 732 634 049, Anička Kolková, 737 790 002, kostelnice

Údržba a opravy: Jiří Dytrych, Richard Preibisch, 731 619 769, technik@farnostcheb.cz

Farní penzion: Jozef a Helena Čverha, správci, 608 656 559; penzion@farnostcheb.cz

Hospic Sv. Jiří: Alena Votavová, ředitelka, 736 432 911, hospic@hospiccheb.cz

BOHOSLUŽBY DNE PÁNĚ – SOBOTA / NEDĚLE

So	19:00	slavení eucharistie	fara Dolní Žandov
Ne	10:00	slavení eucharistie (farní mše)	kostel sv. Mikuláše Cheb
Ne	11:00	„farní kafe“ na faře či před kostelem	farní sál / salonek / kostel
OSTATNÍ BOHOSLUŽBY A SETKÁNÍ			
Po	15:00	mše v domovech pro seniory	DPS / LDN (Farní kalendář)
St	8:00	bohoslužba s biblickou rozpravou	kaple sv. Jana fara Cheb
St	9:00	snídaně a společenství	salonek fara Cheb
Čt	14:30	Modlitby matek (dle domluvy)	salonek fara Cheb
Pá	17:00	svátost smíření do 17:50 (1. pátek s adorací)	kaple sv. Jana fara Cheb
Pá	17:30	společná modlitba růžence	kaple sv. Jana fara Cheb
Pá	18:00	mše svatá (1. pátek za nemocné)	kaple sv. Jana fara Cheb

Svátost smíření (zpověď): každý pátek 17:00 – 18:00 fara nebo po domluvě s farářem

Pastýřská služba rozhovorem a modlitbou (duchovní či životní poradenství):

kdykoli kromě úterka podle osobní či telefonické domluvy s farářem

V ÚTERÝ má farář volno – s naléhavými záležitostmi mu pošlete SMS zprávu, případně volejte farní kancelář, farní charitu či okolní faráře (viz www.bip.cz).

Farní kancelář: kancelář vlevo v přízemí farního domu, v kont. hodinách či dle domluvy kontaktní hodiny pondělí a středa 9:00 – 12:00 a 13:00 – 17:00 (Dana Vrbová)

Farní charita Cheb: kancelář v 1. patře farního domu, dle domluvy, nejlépe v kont. hod. kontaktní hodiny pondělí a středa 9:00 – 12:00 a 13:00 – 17:00 (Eva Kolařová)

Farní knihovna: po tlf. domluvě v kontaktních hodinách farní kanceláře (Dana Vrbová)

Bankovní spojení Řk farnost Cheb: Česká spořitelna, č. účtu 781 704 309 / 0800

Bankovní spojení Farní charita Cheb: Poštovní spořitelna, č. účtu 220 699 597 / 0300

ZPRAVODAJ CHEBSKÉ FARNOSTI pro svoji vnitřní potřebu vydává Řk farnost Cheb. Redakční tým: J. Rymešová, J. Karasová, D. Kučerová, A. Kovaříková, D. Vrbová, K. Vnenková, J. Klířová. Za obsah zodpovídá Petr Hruška. Redakce si vyhrazuje právo na redakční úpravu zaslaných příspěvků. Celkový náklad 300 výtisků. Vychází zpravidla 1. neděle v měsíci. Toto číslo vyšlo 4. 7. 2021, příští vyjde snad 5. 9. 2021. Příspěvky možno odevzdávat v kanceláři, redakčnímu týmu či zaslat na zpravodaj@farnostcheb.cz do uzávěrky čísla 26. 8. 2021.

Doporučený příspěvek na tisk 5 Kč, sponzorský 15 Kč